

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญ

การเรียนรู้ของมนุษย์เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตั้งแต่เด็กสามารถรับรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ โดยเริ่มต้นตั้งแต่ระยะทารกอยู่ในครรภ์ และต่อเนื่องไปตลอดชีวิต การอ่านเป็นวิธีการสำคัญหนึ่งในการเรียนรู้ และเป็นทักษะสำคัญที่สามารถรู้ได้ถึงความสำเร็จในการเรียนรู้ของเด็กในอนาคตการศึกษาปฐมวัย เป็นการศึกษาเด็กอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปี และเรียนรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็กความต้องการของเด็ก สอนให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ฝึกพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ พัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านสติปัญญา

ซึ่งการศึกษาไทยในปัจจุบันพบปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กปฐมวัยนั้นมีหลายด้าน เช่น ด้านการอ่าน ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่งที่ทำให้เกิดภาวะเครียดในเด็กและผู้ปกครอง เนื่องจากการพัฒนาสมองเด็กในวัยแรกเกิด - 3 ปี คือ การอยู่ใกล้ชิดพ่อแม่ การเลี้ยงดูเหมาะกับวัยและเล่นอิสระ แต่สถานการณ์จริงพบว่าผู้ปกครองจำนวนมาก วางแผนด้านการศึกษาให้แก่ลูกตั้งแต่ยังแบเบาะ จริ่งจ๋งกับการสรรหาโรงเรียนที่เชื่อว่ามีคุณภาพการสูง มุ่งหวังให้ลูกเข้าเรียนในสถาบันที่ดีที่สุด โดยบังคับให้ลูกท่องจำตำรา จำกัดกรอบในการคิดมุ่งเน้นให้เด็กจริงจังกับการสอบตั้งแต่เด็ก ถูกเร่งให้อ่านออกเขียนได้ บวกลบเลข ทำสิ่งต่างๆ เกินวัย ด้วยคาดหวังให้เด็กเป็นคนเก่ง ทั้งที่จริงการเป็นคนเก่งอย่างเดียวไม่สามารถทำให้ประสบความสำเร็จและมีความสุขได้ แต่กลับสร้างภาวะเครียดในสมองเด็ก ปิดกั้นความคิดสร้างสรรค์ ปลุกฝังนิสัยชอบการแข่งขัน เอาชนะไม่รู้ตัว มีเด็กไม่น้อยที่ผิดหวังกับการสอบ จนหมดความเชื่อมั่นในตัวเองตั้งแต่ยังเด็ก อีกทั้งเด็กสมัยนี้ติดเทคโนโลยีนับเป็นปัญหาใหญ่มาก มีเด็กที่ได้รับผลกระทบจากการใช้สมาร์ทโฟนเพิ่มมากขึ้น ทั้งปัญหาสุขภาพ และพัฒนาการถดถอย ในหลักการสากลนั้นแนะนำให้เด็กต่ำกว่า 2 ขวบ ดูโทรทัศน์ หรือมือถือ เพราะเกิดผลเสียต่อประสาทตา ส่งผลให้สายตาสั้น จอประสาทตาเสื่อมเร็วเกินอายุ สมองเด็กถูกปลุกเร้ามากเกินไปปวดหัวง่าย หงุดหงิดง่าย และนอนหลับยากด้วย สำหรับผลกระทบด้านสังคม ก่อบุคลิกนิสัยเก็บตัว อยู่แต่ในโลกของตัวเอง ไม่ต้องการออกกำลังกาย จนกลายเป็นเด็กอ้วน ไม่มั่นใจในตัวเอง ไม่ต้องการสื่อสารผู้อื่น ส่งผลให้พัฒนาการด้านสื่อสารลดลง เด็กพูดช้าและอ่านเขียนไม่คล่อง เข้าสังคมไม่เป็นก่อผลเสียในระยะยาวจนถึงวัยเติบโต

และสืบเนื่องจากนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนพรศิริกุล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 เริ่มมีการอ่านตัวพยัญชนะ และฝึกการผสมสระในการอ่านออกเสียง เช่น สระอะ สระอา สระอิ สระอี สระอุ สระอู สระอื สระอือ เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยพบว่า นักเรียน

บางส่วนยังไม่สนใจในการอ่านหนังสือ ไม่ค่อยมีนิสัยรักการอ่าน สนใจแต่การเล่นมากกว่าในการเรียน การอ่าน เมื่อเกิดปัญหาเหล่านี้ขึ้นผู้วิจัยจึงได้คิดค้นสื่อการเรียนการสอน แบบไม้บรรทัดสะกดคำ ขึ้นมา เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจในการอ่านมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาด้านการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนพรศิริกุล
2. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ที่ใช้สื่อการสอน แบบไม้บรรทัดสะกดคำ กับไม่ใช้สื่อการสอนแบบไม้บรรทัดสะกดคำ

3. สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 โรงเรียนพรศิริกุล ที่ใช้สื่อการสอนแบบไม้บรรทัดสะกดคำ มีพัฒนาการด้านอ่านหนังสือ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
2. นักเรียนชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ที่ใช้สื่อการสอนแบบไม้บรรทัดสะกดคำ สูงกว่านักเรียนชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ที่ไม่ใช้สื่อการสอนแบบไม้บรรทัดสะกดคำ

4. ขอบเขตของการการวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

4.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนพรศิริกุล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 102 คน

4.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ห้อง 2/1 และห้อง 2/3 โรงเรียนพรศิริกุล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 58 คน เลือกโดยวิธีเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling)

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ สื่อการสอน แบบไม้บรรทัดสะกดคำ

ตัวแปรตาม ได้แก่ พัฒนาการด้านการอ่านหนังสือของนักเรียนชั้นชั้นอนุบาล 2

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 พัฒนาการ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงด้านวุฒิภาวะ (maturity) ของอวัยวะระบบต่างๆและตัวบุคคล ทำให้เพิ่ม ความสามารถของบุคคลให้ทำหน้าที่ต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ทำสิ่งที่ยากและซับซ้อนยิ่งขึ้นได้ ตลอดจนการเพิ่ม ทักษะใหม่และความสามารถในการปรับตัวในภาวะใหม่ของบุคคลนั้น

5.2 พัฒนาการด้านการอ่าน หมายถึง ทักษะการอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องเริ่มต้นตั้งแต่เด็กอยู่ในวัยทารก และเด็กนั้นพร้อมจะอ่านตั้งแต่อยู่ในวัยเก๋อบจะแรกเกิด โดยเริ่มด้วยความสนใจในรูปภาพที่เร้าใจ ก่อนเริ่มอ่านอักษรหรืออ่านสัญลักษณ์ ลักษณะการอ่านจะเป็นการอ่านจากสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวันหรืออ่านจากหนังสือภาพแล้วพัฒนาเป็นการอ่านประกอบคำ อ่านพยัญชนะ หรืออ่านประโยคโดยรู้ความหมายมากขึ้นตามลำดับของพัฒนาการเด็ก

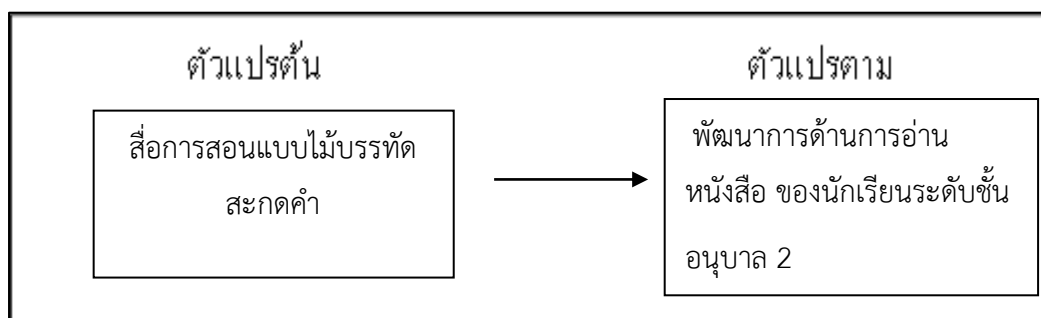
5.3 สื่อการสอนแบบไม้บรรทัดสะกดคำ หมายถึง สื่อการสอนที่ช่วยในการดึงดูดความสนใจให้กับเด็ก โดยเฉพาะในเด็กเล็กซึ่งยังไม่สามารถมีสมาธิจดจ่อ อยู่ในเรื่องเดียวได้นาน ๆ อย่างเรื่องของการอ่านและการสะกดคำ ซึ่งการสรรหากลวิธีและเลือกใช้สื่อดีๆ ก็สามารถสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็กๆ ได้ อีกทั้งยังได้ความสนุกสนานไปกับการเรียนรู้อีกด้วย

5.4 นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนพรศิริกุล ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

6. ประโยชน์ของการวิจัย

นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 โรงเรียนพรศิริกุล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาตรัง เขต 1 จำนวน 29 คน สามารถอ่านหนังสือได้มากถึงร้อยละ 80 ขึ้นไป

7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ฝึกการอ่านโดยสื่อไม้บรรทัดสะกดคำ” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560
 - 1.1 หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย
 - 1.2 คุณลักษณะตามวัย
 - 1.3 สาระที่ควรเรียนรู้
2. พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย
 - 2.1 ความหมายและความสำคัญภาษา
 - 2.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางภาษา
 - 2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางภาษา
 - 2.4 พัฒนาการทางภาษาด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย
3. สื่อการสอนของเด็กปฐมวัย
 - 3.1 ความหมายและความสำคัญ
 - 3.2 สาเหตุที่ครูต้องใช้สื่อการสอน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560

หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย

การจัดทำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย (กรมวิชาการ, 2560, หน้า 4) ดังนี้

1.1 หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ตลอดจนได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้สอน เด็กกับผู้เลี้ยงดู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู การพัฒนา และให้การศึกษาแก่เด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของการพัฒนาการทุกด้าน อย่างเป็นองค์รวม มีคุณภาพ และเต็มตามศักยภาพ โดยกำหนดหลักการ ดังนี้

1. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกคน
2. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย
3. ยึดพัฒนาการและการพัฒนาเด็กโดยองค์รวม ผ่านการเล่นอย่างมีความหมาย และมีกิจกรรมที่หลากหลาย ได้ลงมือกระทำในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เหมาะสมกับวัย และมีการพักผ่อนเพียงพอ
4. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กมีทักษะชีวิต และสามารถปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และมีความสุข
5. สร้างความรู้ ความเข้าใจ และประสานความร่วมมือในการพัฒนาเด็กระหว่างสถานศึกษากับพ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย

1.2 คุณลักษณะตามวัย คุณลักษณะตามวัยเป็นความสามารถตามวัยหรือพัฒนาการตามธรรมชาติเมื่อเด็กมีอายุถึงวัยนั้น ๆ ผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจคุณลักษณะตามวัยของเด็กอายุ 3-5 ปีเพื่อนำไปพิจารณาจัดประสบการณ์ให้เด็กแต่ละวัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ขณะเดียวกันจะต้องสังเกตเด็กแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อนำข้อมูลไปช่วยในการพัฒนาเด็กให้เต็มความสามารถและศักยภาพ พัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงอายุอาจเร็วหรือช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และการพัฒนาจะเป็นไปอย่างต่อเนื่องถ้าสังเกตพบว่าเด็กไม่มีความก้าวหน้าอย่างชัดเจนต้องพาเด็กไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือแพทย์เพื่อช่วยเหลือและแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่คุณลักษณะตามวัยที่สำคัญของเด็กอายุ 5 ปีมีดังนี้

1. พัฒนาการด้านร่างกาย เช่น กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องได้รับลูกบอลที่กระดอนขึ้นจากพื้นได้ด้วยมือทั้งสอง เดินขึ้น ลงบันไดสลับเท้าได้อย่างคล่องแคล่ว เขียนรูป

สามเหลี่ยมตามแบบได้ตัดกระดาษตามแนวโค้งที่กำหนด ใช้กลิ้งเนื้อเล็กได้ดีเช่น ดิถกรรมผูกเชือก ร่องเท้า ฯลฯ ยึดตัวคล่องแคล่ว

2. พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ เช่น รักครู แสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์ อย่างเหมาะสม รู้บทบาทหน้าที่ของตนเองและรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ชื่นชม ความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น ไม่ทำร้ายผู้อื่นและไม่ทำให้ผู้อื่นเสียใจ ยึดตนเองเป็น ศูนย์กลางน้อยลง

3. พัฒนาการด้านสังคม เช่น ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเอง เล่นหรือทำงานโดยมี จุดมุ่งหมายร่วมกับผู้อื่นได้พบผู้ใหญ่รู้จักไหว้ทำความเคารพ รู้จักขอบคุณ เมื่อรับของจากผู้ใหญ่ รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

4. พัฒนาการด้านสติปัญญา เช่น บอกความแตกต่างของกลิ้ง สีเสียงรส รูปร่างจำแนกและ จัดหมวดหมู่สิ่งของได้บอกชื่อ นามสกุลและอายุของตนเองได้พยายามหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง สนทนาโต้ตอบ/ เล่าเป็นเรื่องราวได้สร้างผลงานตามความคิดของตนเองโดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้นและ แปลกใหม่รู้จักใช้คำถาม “ทำไม” “อย่างไร” เริ่มเข้าใจสิ่งที่ป็นนามธรรม นับปากเปล่าได้ถึง 20

1.3 สารที่ควรเรียนรู้ สารที่ควรเรียนรู้เป็นเรื่องราวรอบตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อในการจัด กิจกรรม ให้เด็กเกิดการเรียนรู้ไม่เน้นการท่องจำเนื้อหาผู้สอนสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้ สอดคล้องกับวัยความต้องการและความสนใจของเด็กโดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์สำคัญที่ ระบุไว้ข้างต้น ทั้งนี้อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริง สารที่ เด็กอายุ 3-5 ปีควรเรียนรู้ ดังนี้

1.3.1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็กเด็กควรรู้จักชื่อ นามสกุลรูปร่าง หน้าตารู้จักอวัยวะต่าง ๆ วิธี ระวังรักษาร่างกายให้สะอาด ปลอดภัยการรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ เรียนรู้ที่จะเล่น และทำ สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองคนเดียว หรือกับผู้อื่น ตลอดจนเรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกและ แสดงมารยาทที่ดี

1.3.2 เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็กเด็กควรได้มีโอกาสรู้จักและรับรู้ เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน รวมทั้งบุคคลต่าง ๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือมีโอกาส ใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน

1.3.3 ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรจะได้เรียนรู้สิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต รวมทั้งความเปลี่ยนแปลง ของโลกที่แวดล้อมเด็กตามธรรมชาติเช่น ฤดูกาลกลางวัน กลางคืน ฯลฯ

1.3.4 สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็กเด็กควรจะได้รู้จักสี ขนาด รูปร่างรูปทรง น้ำหนักผิวสัมผัสของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว สิ่งของเครื่องใช้ยานพาหนะและการสื่อสารต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน

2. พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย

2.1 ความหมายและความสำคัญของภาษาภาษา เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ซึ่งต้องอาศัยทักษะการฟังและการพูด อันเป็นพื้นฐานของการอ่านและเขียน ในการติดต่อทำความเข้าใจกับผู้อื่น ดังที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

หรรษา นิลวิเชียร (2535, 201) กล่าวว่า ภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารระหว่างกัน ด้วยวิธีการหลายรูปแบบ ซึ่งวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดคือการพูดและการเขียนซึ่งการพัฒนา ดังกล่าวช่วยให้เด็กเข้าใจและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมได้ดีขึ้น

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, 822) ให้ความหมายของภาษาไว้ว่า ภาษา หมายถึง ถ้อยคำที่ใช้พูดหรือเขียนเพื่อสื่อความหมายของชนกลุ่มหนึ่ง หรือเพื่อสื่อความหมายเฉพาะวงการ เสียงตัวหนังสือ หรืออักขรปริยาที่สื่อความหมายได้ โดยปริยายหมายความว่า สารเรื่องราวเนื้อความที่เข้าใจกันได้

สรุปได้ว่า ภาษาเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นในตัวเด็กในรูปแบบของการคิด และในระบบของสัญลักษณ์ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการทางภาษาในระดับต่อไป เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ดังนั้นภาษาจึงควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับปฐมวัยอันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคม และสติปัญญา ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ

2.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางภาษา ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม (2541, 42-47) ได้พูดถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางภาษา ดังนี้

1. สุขภาพ การเจ็บป่วยเรื้อรังหรือรุนแรงในช่วงสองปีแรกของเด็ก มักทำให้การเริ่มพูดและการรู้จักประโยคช้าไปราว ๆ 1-2 เดือน เพราะการป่วยทำให้เด็กขาดโอกาสที่จะสมาคมกับเด็กอื่น นอกจากนี้การป่วยทำให้เด็กไม่ยอมพูดจากับใคร ส่วนเด็กหูหนวกหรือหูตึงยิ่งเรียนพูดได้ช้า ทั้งนี้เพราะเด็กไม่มีโอกาสได้ยินคนอื่นหรือแม้แต่คำพูดของตนเอง ทำให้ขาดตัวอย่างในการเลียนแบบซึ่งเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการเรียนรู้และพัฒนาภาษา

2. สถิติปัญญา ความสำคัญระหว่างสติปัญญาและภาษาเกี่ยวเนื่องกันอย่างชัดเจนและเพิ่มมากขึ้นจนอายุ 2 ขวบ หลังจากนั้นความสัมพันธ์จะเป็นไปอย่างแน่นแฟ้น เด็กที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดพบว่า มีปัญหาดิเทียมทั้งในด้านศัพท์และการใช้ประโยค

3. ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง ได้มีของเล่น ได้พบเห็นหนังสือ ได้อ่านหรือฟังนิทานเล่าเรื่อง ได้มีโอกาสติดต่อกับผู้ใหญ่ ทำให้มีโอกาสจะพัฒนาภาษาได้ดีกว่าเด็กที่ถูกปล่อยอยู่ตามลำพังกับเพื่อน

4. อายุและเพศ นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อการพัฒนาการทางด้านการใช้ภาษาของเด็ก หากสังเกตจะพบว่าเด็กผู้หญิงจะแสดงการใช้ภาษาพูดได้เหนือกว่าเด็กผู้ชาย และเร็วกว่าเด็กผู้ชาย

5. ความสัมพันธ์ในครอบครัว จากการศึกษาพบว่า เด็กในสถานสงเคราะห์เลี้ยงดูเด็กกำพร้า มักมีพัฒนาการล่าช้ากว่าเด็กทั่วไป เพราะเด็กเหล่านี้ขาดความสัมพันธ์ส่วนตัวกับแม่หรือพี่เลี้ยง เด็กลูกสาวคนเดียวมักมีทักษะด้านภาษาสูงกว่าเด็กที่มีพี่น้องในทุกด้าน เพราะเด็กลูกคนเดียวอยู่ในความสนใจของแม่มากกว่าและไม่ต้องแข่งขันกับพี่น้อง

6. การพูดหลายภาษา ทำให้เด็กเกิดความสับสนในการพูด ไม่สามารถพูดได้โดยเสรีต้องคิดอยู่ตลอดเวลาว่าจะพูดอย่างไร จะถูกในโอกาสใด เด็กจะรู้สึกว่ามีปัญหาในการปรับตัวกลัวถูกหัวเราะเยาะหรือเป็นที่รำคาญของคนอื่น ไม่กล้าพูดกับคนอื่นจนกลายเป็นคนเก็บตัวอันเป็นปัญหาทางด้านบุคลิกภาพ เด็กเหล่านี้จะรู้สึกดีขึ้นหากได้อยู่ในภาวะที่มีคนอื่น ซึ่งมีปัญหาล้ายคลึงกับตนเอง

7. สิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมนับว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาการด้านการใช้ภาษาของเด็กเป็นอย่างมาก กล่าวคือ เด็กอยู่ในสิ่งแวดล้อมใด การใช้ภาษาของเด็กก็จะเป็นไปตามสิ่งแวดล้อมนั้นยังอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีเท่าใด เด็กก็ยังมีโอกาสได้เรียนรู้คำศัพท์แปลก ๆ ใหม่ๆ มากขึ้นเท่านั้น

สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางด้านภาษานั้นมีปัจจัยหลาย ๆ อย่างด้วยกัน เช่น สุขภาพร่างกาย สติปัญญา ซึ่งไม่ว่าจะเป็นทางกรรมพันธุ์หรือสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงการเรียนรู้ก็ล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางด้านภาษาของเด็กเป็นอย่างมาก

2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางภาษา

ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม (2541, หน้า 31-35) ได้สรุปการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีความพึงพอใจแห่งตน (The autism theory) หรือ(Autistic theory) ทฤษฎีนี้ถือว่าการเรียนรู้การพูดของเด็กเกิดจากการเลียนเสียงอันเนื่องมาจากความพึงพอใจที่จะทำเช่นนั้นไม่ว่า

เรอร์(Mowrer) เชื่อว่าความสามารถในการฟังและความเพี้ยนเพี้ยนจากการได้ยินเสียงของผู้อื่นและเสียงของตนเองเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการ

2. ทฤษฎีการเลียนแบบ (The limitation theory) เลวิส (Lewis) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเลียนแบบในการพัฒนาการทางภาษาอย่างละเอียด ทฤษฎีนี้เชื่อว่าพัฒนาการทางภาษานั้นเกิดจากการเลียนแบบ ซึ่งอาจเกิดจากการมองเห็นหรือการได้ยินเสียง

3. ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement theory) ทฤษฎีนี้อาศัยจากหลักทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งถือว่าพฤติกรรมทั้งหลายถูกสร้างขึ้นโดยอาศัยการวางเงื่อนไขไชนโกลด์(Rhiengold) และคนอื่น ๆ ศึกษาพบว่า เด็กจะพูดมากขึ้นเมื่อได้รับรางวัล หรือได้รับการเสริมแรง

2.4 พัฒนาการทางภาษาด้านการอ่านของเด็กปฐมวัย

พัชรี ผลโยธิน และวรนาท รักสกุลไทย (2543, 20-21) ได้อธิบายขั้นตอนของการอ่านของเด็กไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1

- คาดเดาภาษาหนังสือ
- แก้ไขความผิดพลาดของความหมายด้วยตนเอง
- พยายามใช้ประสบการณ์จากการพูดคุยกลับมาเป็นภาษาที่ใช้อ่าน

ขั้นที่ 2

- แก้ไขความผิดในประโยคด้วยตนเอง
- ตระหนักว่าตัวหนังสือมีรูปร่างคงที่
- สามารถจับบอคำที่เหมือนกันซึ่งอยู่ในหน้าเดียวกัน
- สามารถมองตามตัวอักษรบนแผ่นกระดาษขนาดใหญ่ได้

ขั้นที่ 3

- จำคำที่คุ้นเคยได้
- คาดคะเนความหมายจากบริบท
- ใช้วิธีการอ่านไปในทิศทางเดียวกันจนเป็นนิสัย
- สามารถระบุและบอกชื่อตัวอักษรได้เกือบหมด

ขั้นที่ 4

- เข้าใจเกี่ยวกับการเริ่มต้นและการลงโทษเมื่อนำมาใช้ในการเดาคำ
- ใช้เสียงช่วงต้นของคำในการเดาคำใหม่ๆ ในบริบท

- สามารถใช้คำที่รู้จักมาแต่งประโยคได้

ขั้นที่ 5

- ในการแก้ปัญหการอ่านคำ ใช้เสียงเริ่มต้นและเสียงควบกล้ำไปพร้อมกับคำบอกใบ้ของบริบท
- สามารถรู้ว่าเสียงของคำที่ได้ยินประกอบด้วยตัวอักษรอะไร
- สร้างคำศัพท์จากสิ่งที่พบเห็นได้มากขึ้น

สรุปได้ว่า พัฒนาการทางการอ่านของเด็กปฐมวัย หมายถึง การที่เด็กเชื่อมโยงความคิดจากภาพสัญลักษณ์ต่าง ๆ ด้วยการค้นหาความหมายจากตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายออกมาโดยในขั้นแรกจะได้แก่ การคาดเดาภาษา การแก้ไขความผิดในประโยคด้วยตนเอง จนถึงการรู้จักแก้ปัญหาในการอ่านคำและสามารถสร้างคำจากสิ่งที่พบเห็นได้มากขึ้น

3. สื่อการสอนของเด็กปฐมวัย

3.1 ความหมายและความสำคัญ สื่อสำหรับเด็กปฐมวัย หมายถึง วัสดุ ที่เด็กนำมาเล่นแล้วได้รับความสุข ได้ผ่อนคลาย ได้เรียนรู้ เป็นตัวกลางที่ทำให้เด็กเกิดความรู้จากการได้สัมผัส ได้ลงมือปฏิบัติช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง

สื่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

- เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดเรื่องราวสาระความรู้จากครูสู่เด็ก
- เป็นสิ่งที่ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง
- เป็นสิ่งที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์
- เป็นสิ่งที่ทำให้เด็กเข้าใจเรื่องยากๆด้วยความง่ายดาย
- เป็นสิ่งที่ทำให้เด็กเกิดการค้นพบความรู้ด้วยตนเอง

3.2 สาเหตุที่ครูต้องใช้สื่อการสอน

1. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่เป็นจริง
2. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ถึงสิ่งที่มีปัญหา เกี่ยวกับขนาด กาลเวลา และระยะทาง
3. ช่วยเร้าและกระตุ้นความสนใจ ทศนคติที่ดีของผู้เรียน ช่วยให้เรียนได้ง่าย รวดเร็ว และเพลิดเพลิน
4. ช่วยแสดงกรรมวิธีต่างๆ ซึ่งไม่สามารถอธิบายให้เข้าใจได้ด้วยพูด
5. สร้างโอกาสให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน
6. ช่วยให้ผู้เรียนได้มากขึ้นในเวลาทีน้อยลง
7. ช่วยให้มีความทรงจำต่อสิ่งที่เรียนได้นาน และนำไปใช้ได้ดีกว่า

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มยุรี กันทะลือ(2543, 60) ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการอ่านตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติต่อพัฒนาการด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัยที่พูดภาษาถิ่นอายุระหว่าง 5-6 ปี จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่าหลังการทดลอง เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านการอ่านภาษาไทยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อนงค์ วรพันธ์(2546, 55) ได้ศึกษาพัฒนาการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบการทำสมุดเล่มเล็กกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบการทำสมุดเล่มเล็กรายบุคคลกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการทำสมุดเล่มเล็กและกิจกรรมการเล่านิทานแบบปกติมีพัฒนาการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พนิดา ซาตยาภา (2544, 55) ได้ศึกษากระบวนการพัฒนาการสื่อความหมายของเด็กปฐมวัยโดยการสร้างเรื่องราวในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการวิจัย พบว่า ผู้วิจัยมีการปรับบทบาทตนเองทุกสัปดาห์ เด็กมีพัฒนาการสื่อความหมายเพิ่มขึ้นทุกด้าน ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน

ฉวีวรรณ นิติกาล (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาธรรมชาติ มีความสามารถในการอ่านและการเขียนสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศุทธิรัตน์ แก้วเล็ก (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลการจัดประสบการณ์การอ่านร่วมกันที่มีต่อความสามารถในการอ่านสื่อความหมายของเด็กปฐมวัยในชั้นเรียนคละอายุ โรงเรียนบ้านคลองสมบูรณ์ จังหวัดสมุทรสงคราม กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัยอายุ 4-6 ปี ที่ศึกษาอยู่ในชั้นเรียนคละอายุ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนบ้านคลองสมบูรณ์ จังหวัดสมุทรสงครามจำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การอ่านร่วมกัน มีความสามารถในการอ่านสื่อความหมายสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการวิจัยเรื่องผลของการอ่านหนังสือโดยใช้สื่อไม้บรรทัดสะกดคำ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 โรงเรียนพรศิริกุล ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การพัฒนาและหาประสิทธิภาพ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเรื่องผลของการอ่านหนังสือโดยใช้สื่อไม้บรรทัดสะกดคำ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 โรงเรียนพรศิริกุล เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One – Group Pretest – Posttest Design โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนพรศิริกุล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 104 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 โรงเรียนพรศิริกุล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 29 คน เป็นกลุ่มทดลอง ที่ใช้ไม้บรรทัดสะกดคำ และนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 เป็นกลุ่มควบคุม ที่ไม่ใช่ไม้บรรทัดสะกดคำ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบบันทึกก่อนและหลังการอ่านหนังสือของเด็กปฐมวัยในกลุ่มตัวอย่าง โดยมีเกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 1 หมายถึง อ่านไม่ได้
- ระดับ 2 หมายถึง อ่านได้บ้างบางคำ
- ระดับ 3 หมายถึง อ่านได้ตามคำชี้แนะของครู
- ระดับ 4 หมายถึง อ่านได้ด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่
- ระดับ 5 หมายถึง อ่านได้ด้วยตนเองทุกครั้ง

2.2 สื่อไม้บรรทัดสะกดคำ ได้แก่

1. สระอะ
2. สระอา
3. สระอิ
4. สระอี
5. สระอุ

3. การพัฒนาและหาประสิทธิภาพ

3.1 วิธีการสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. การสร้างแผนการจัดกิจกรรมการอ่าน
 - ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ พัฒนาการอ่าน กิจกรรมและแผนการจัดประสบการณ์การส่งเสริมการอ่านโดยใช้สื่อไม้บรรทัดสะกดคำ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การเรียนรู้การอ่านของเด็กปฐมวัย องค์ประกอบของทักษะการอ่านของเด็กปฐมวัย และหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560
2. สร้างแบบประเมินก่อน-หลังการอ่าน เป็นแบบประเมินทักษะทางภาษาด้านการอ่าน โดยมีกำหนดคำอ่านไว้ทั้งหมด 10 คำ และจะมีการให้คะแนนตามคำที่อ่านได้คำละ 1 คะแนน
 - นำแบบประเมินทักษะทางภาษาด้านการอ่านไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
 - นำแบบประเมินทักษะทางภาษาด้านการอ่านไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินทักษะทางภาษาด้านการอ่าน แล้วนำไปหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
 - ปรับปรุงแบบประเมินตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญโดยเพิ่มเกณฑ์การประเมินทักษะทางภาษาด้านการอ่าน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยศึกษาจากกลุ่มเดียว วัดก่อนและหลังการทดลองโดยใช้วิธีการดังนี้

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. สังเกตการอ่านของนักเรียนทีละคน พร้อมจดบันทึกผลคะแนนก่อนการใช้สื่อการสอน
2. อธิบายการใช้สื่อการสอนไม้บรรทัดสะกดคำ พร้อมทั้งให้นักเรียนมาฝึกลองอ่านทีละคน
3. สังเกตการณ์อ่านของนักเรียนอีกครั้ง หลังการใช้สื่อการสอนไม้บรรทัดสะกดคำ พร้อมจดบันทึกผลคะแนน

4. เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติหาค่าเฉลี่ยร้อยละ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้สื่อการสอนแบบไม่บรรทัดสะกดคำ มีการดำเนินการดังนี้

1. รวบรวมคะแนนผลการปฏิบัติกิจกรรมด้วยแบบสังเกตบันทึกเด็กเป็นรายบุคคลที่แสดงผลคะแนนการอ่าน และหาค่าคะแนนรวมจากแบบบันทึกของแต่ละคน โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ยร้อยละ
2. แสดงค่าคะแนนจากการบันทึกคะแนน ไว้ในตารางเดียวกัน เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าของคะแนนการอ่านที่เป็นผลมาจากการใช้สื่อการสอนไม่บรรทัดสะกดคำ ชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 โรงเรียนพรศิริกุล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

- ค่าเฉลี่ย สูตร
$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n = จำนวนคะแนน หรือข้อมูลทั้งหมด

- หาค่าความเที่ยงตรง สูตร
$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC = ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบทดสอบ

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนคะแนนการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

- ค่าความเชื่อมั่น

$$r = \sqrt{\frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{(n \sum X^2 - (\sum X)^2)(n \sum Y^2 - (\sum Y)^2)}}$$

r_{xy} = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

N = จำนวนคน

X = คะแนนสอบครั้งแรก

Y = คะแนนสอบครั้งที่สอง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของการอ่านหนังสือโดยใช้สื่อไม้บรรทัดสะกดคำ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 และนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 โรงเรียนพรศิริกุล สังกัดสำนักงานเขตการศึกษา ประถมศึกษาตรัง เขต 1 ผู้วิจัยได้บันทึกผลคะแนนของนักเรียนที่ใช้สื่อไม้บรรทัดสะกดคำและนักเรียนที่ไม่ใช้สื่อไม้บรรทัดสะกดคำและประเมินค่าคะแนน

ตารางที่ 4.1 ตารางการเปรียบเทียบ

ลำดับที่	นักเรียนห้องที่ไม่ได้ใช้สื่อไม้ บรรทัดสะกดคำ (อ.2/1) (25)	นักเรียนห้องที่ไม่ได้ใช้สื่อไม้ บรรทัดสะกดคำ (อ.2/3) (25)	ผลต่างของคะแนน
1	18	22	4
2	20	25	5
3	17	22	5
4	20	25	5
5	22	25	3
6	17	24	7
7	15	21	6
8	10	22	12
9	10	23	13
10	15	24	9
11	22	25	3
12	19	25	6
13	17	25	8
14	8	20	12
15	10	20	10
16	16	22	6
17	15	24	9
18	15	23	8

ลำดับที่	นักเรียนห้องที่ไม่ได้ใช้สื่อไม้ บรรทัดสะกดคำ (อ.2/1) (25)	นักเรียนห้องที่ไม่ได้ใช้สื่อไม้ บรรทัดสะกดคำ (อ.2/3) (25)	ผลต่างของคะแนน
19	18	24	6
20	10	22	12
21	12	22	10
22	17	24	7
23	9	21	12
24	12	23	11
25	14	23	9
26	9	24	15
27	12	24	12
28	12	25	13
29	15	25	10
รวม	426	669	243
คะแนนเฉลี่ย	14.69	23.24	8.55
ร้อยละ	58.76	92.96	34.20

จากตารางที่ 4.1 พบว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมมีคะแนนประเมิน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 58.76 และนักเรียนในกลุ่มทดลองคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 92.96 มีผลต่างของคะแนนคิดเป็นร้อยละ 34.20 ซึ่งเป็นนักเรียนในกลุ่มที่ใช้สื่อการสอนแบบไม้บรรทัดสะกดคำ

2. ผลการเปรียบเทียบ กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองการใช้สื่อไม่บรรทัดสะกดคำ

ตาราง 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบ กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองการใช้สื่อไม่บรรทัดสะกดคำ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{x}$	S.D.	t	sig
กลุ่มควบคุม	29	14.69	4.03	-13.95	0.00
กลุ่มทดลอง	29	23.24	1.57		

จากตาราง 4.2 พบว่า นักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน 29 คนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x}$ = 14.69 , S.D. = 4.03)นักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 29 คนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x}$ = 23.24 , S.D. = 1.57) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลของการอ่านหนังสือโดยใช้สื่อไม้บรรทัดสะกดคำ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 โรงเรียนพรศิริกุล สังกัดสำนักงานเขตการศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ผู้วิจัยได้สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาด้านการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนพรศิริกุล
2. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ที่ใช้สื่อการสอนแบบไม้บรรทัดสะกดคำ กับไม่ใช้สื่อการสอนแบบไม้บรรทัดสะกดคำ

2. สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 โรงเรียนพรศิริกุล ที่ใช้สื่อการสอนแบบไม้บรรทัดสะกดคำ มีพัฒนาการด้านอ่านหนังสือ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
2. นักเรียนชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ที่ใช้สื่อการสอนแบบไม้บรรทัดสะกดคำ สูงกว่านักเรียนชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ที่ไม่ใช้สื่อการสอนแบบไม้บรรทัดสะกดคำ

3. สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้สรุปผลผลของการอ่านหนังสือโดยใช้สื่อไม้บรรทัดสะกดคำ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 โรงเรียนพรศิริกุล สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

- 1.พบว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมมีคะแนนประเมิน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 58.76 และนักเรียนในกลุ่มทดลองคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 92.96 มีผลต่างของคะแนนคิดเป็นร้อยละ 34.20 ซึ่งเป็นนักเรียนในกลุ่มที่ใช้สื่อการสอนแบบไม้บรรทัดสะกดคำ
2. ผลการเปรียบเทียบ กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองการใช้สื่อไม้บรรทัดสะกดคำ ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4. อภิปราย

ผลวิจัยเรื่องผลของการอ่านหนังสือโดยใช้สื่อไม้บรรทัดสะกดคำ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 โรงเรียนพรศิริกุล สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์คะแนนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง พบว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม มีคะแนนแบบประเมินคิดเป็น ร้อยละ 58.76 และนักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนแบบประเมิน คิดเป็นร้อยละ 92.96 ซึ่งคะแนนของนักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม เนื่องจากได้วิเคราะห์จากการประเมินการอ่านได้ถูกต้อง อ่านได้คล่องแคล่ว ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัย ศุภมาส จีรอบสกุล (2559) ได้ศึกษาความสนใจในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกันเด็กปฐมวัยมีความสนใจในการอ่านร้อยละ 42.28 หลังการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกันเด็กปฐมวัยมีความสนใจในการอ่านร้อยละ 87.04 เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 44.76 เนื่องจากการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้นิทานที่มีเนื้อหาเหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัยมีการจัดทำแผ่นภาพนิทานที่มีรูปภาพ สีสันสวยงาม และมีตัวหนังสือขนาดใหญ่ให้เด็กมองเห็นได้ชัดเจน ช่วยดึงดูดความสนใจของเด็กมากขึ้น เปิดโอกาสให้เด็กได้เล่าเรื่องด้วยตนเอง ได้แสดงความคิดเห็น ชักถามสิ่งที่อยากรู้ ได้แสดงพฤติกรรมอย่างเสรี

2. ผลการเปรียบเทียบ กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองการใช้สื่อไม้บรรทัดสะกดคำ ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เนื่องจากการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้สื่อไม้บรรทัดสะกดคำ ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านการอ่านดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย อนงค์ วรพันธ์ (2546, หน้า 55) ได้ศึกษาพัฒนาการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบการทำสมุดเล่มเล็กกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชาย-หญิงอายุระหว่าง 5-6 ปี ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบการทำสมุดเล่มเล็กรายบุคคล กิจกรรมการเล่านิทานประกอบการทำสมุดเล่มเล็กและกิจกรรมการเล่านิทานแบบปกติมีพัฒนาการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลของการอ่านหนังสือโดยใช้สื่อไม้บรรทัดสะกดคำ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 โรงเรียนพรศิริกุล สังกัดสำนักงานเขตการศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 ผู้วิจัยมี

5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การที่จะให้เด็กเกิดทักษะทางภาษาครูควรเน้นทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และ เขียนควบคู่กันไปในการจัดกิจกรรม
2. ในการจัดกิจกรรมครูควรคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กแต่ละบุคคลด้วย เพราะเด็กแต่ละคนมีพัฒนาการทางภาษาแตกต่างกัน บางกิจกรรมเด็กบางคนอาจไม่เข้าใจในสิ่งที่เรียนทำให้ ตามเพื่อนไม่ทัน

5.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการอ่านรวมกันกับการจัดกิจกรรมแนวอื่นที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาควบคู่ไปด้วย

บรรณานุกรม

ศุภมาส จีรอกอบสกุล. (2559). **ทักษะทางภาษาด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับ**
การจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกัน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา

हररुख नलवलैयर. (2535). प्रुढवैतुकषलहकुसुतरलेनवनपुडुतु. कुणुठेपः ओदेवनसुदुर.

อนงค์ วรพันธ์. (2546). พัฒนาการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการทำสมุดเล่มเล็ก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ภาคผนวก

สื่อไม้บรรทัดสะกดคำ

ขั้นตอนการใช้สื่อ ไม้บรรทัดสะกดคำ

1.เตรียมสื่อไม้บรรทัดสะกดคำ

2.ให้เด็กๆ ฝึกอ่านทีละคน เมื่อเด็กๆ อ่านได้ในแต่ละคำ พอถึงคำต่อไป เด็กๆ ต้องเลื่อนพยัญชนะขึ้นลง เพื่อเปลี่ยนเป็นคำใหม่

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ.....นางสาวภัทรดียา.....นามสกุล.....คงสีทอง..... ตำแหน่ง.....ครูผู้สอน
 สัญชาติ.....ไทย.....เชื้อชาติ.....ไทย.....ศาสนา.....พุทธ
 วัน – เดือน – ปี เกิด.....8 กุมภาพันธ์ 2535.....หมู่เลือด.....O
 ที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน เลขที่.....79/3.....หมู่ที่.....6.....ถนน.....แบกพอก
 ตำบล.....นาตาล่วง.....อำเภอ.....เมือง.....จังหวัด.....ตรัง
 รหัสไปรษณีย์.....92000.....โทรศัพท์.....084-509-8121
 ชื่อบิดา.....นายพนัด.....คงสีทอง.....อาชีพ.....รับจ้าง
 เลขประจำตัวประชาชน.....3920100704677.....วัน – เดือน – ปี เกิด.....3 กุมภาพันธ์ 2505
 ชื่อมารดา.....นางจำปา.....คงสีทอง.....อาชีพ.....รับจ้าง
 เลขประจำตัวประชาชน.....3800101190970.....วัน – เดือน – ปี เกิด.....15 กันยายน 2502